

При многото други на иностранны езици ръководства по тѣзи часть, азъ не намѣрихъ подобро, по-свършено отъ ръководството на профессора И. Минина « *Учебная теорія словесности* », отъ което до 1866 год. имало е петъ изданія; отъ него са ползовахъ за съставленіето на този *новъ учебникъ*, като преведохъ първия му курсъ отъ реченото ръководство, на който и приложихъ « *краткъ историческый обзоръ на българската литература* » изъ съчиненіето на Пыпина и Спасовича, (*) съ нужнитъ му измѣненія и допълненія. Но и тѣй пакъ учебникътъ изцѣло, видѣше ми са недостаточенъ откъмъ историческата часть, особенно въ теоріята на поезіята; за туй го и допълнихъ съ *очерки изъ исторіята на поезіята*, които слѣдователно ще съставятъ вторый неговъ курсъ. За послѣднія този курсъ на учебника много съмъ са ползувалъ отъ Чистякова, Зеленецкаго, Линниченко и други ёще учени профессори Руссы и Френцы.

Таквози ё новото ръководство, което ный съ време бѣхъ приготвилъ за ученицѣтъ си въ Сливень, Търново и тука въ Цариградъ; сега го издавамъ на свѣтъ пакъ за ученицы, че ако щете и за учители и за сичкѣтъ любознательны людіе, които и *теоріята на Словесността* почитатъ за наука положителна и таквази, която съставя часть отъ науката за чловѣка. Въ него, — ный го исповѣдвамы, — нищо собствено не ни принадлежи, защото ный само събрахмы и преведохмы щото намѣрихмы до-

(*) Обзоръ Исторіи славянскихъ литературъ, изданіе О. И. Бакста, С. Петербургъ 1865.